

KOPSOĻĪ

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS IZDEVUMS

2008. gada decembris Nr. 23/24 (971/972) www.lns.lv

IZNĀK NO 1954. GADA

Ls 0.60 ❄️

LNS Gada sabiedriskais cilvēks IVARS KALNIŅŠ

Pasaulei vajadzīgi cilvēki, kas darbojas nesavtīgi un ar mīlestību. Kad ir nepieciešams dot, tad jādod nedomājot. Kad būs iedots, noteikti kaut kas nāks, kas būs jāņem. Tāds ir Likums.

LNS Gada cilvēks MARUTA PITERNIECE

Ar mīlestību kaut ko izdarīt – lūk, patiesais ceļš uz veiksmi. Visu ko tu vari darīt, bet laimīgs esi tikai tad, ja dari no mīlestības.

MŪSU LABĀKIE - 2008

Svinīgā ceremonijā 19. decembrī KC "Rītausma" noslēgusies LNS 2008. gada nominācija.

Laureāti noskaidroti publiskās aptaujas gaitā, kurā piedalījās gandrīz 300 cilvēku.

Par to tuvāk nākamajā "KS" numurā, bet šoreiz "KS" lasītājus iepazīstinām ar Gada laureātiem. Sveicam viņus kā jaunās tradīcijas pirmos Goda biedrus!

LNS Gada notikums – etniskais festivāls "Dziedošās rokas Daugavpili"

Lai arī cik mazs ir tavš spēks, izlieto to kopīgai izaugsmei. Esi kā kviešu grauds, kas nobriest lielajā druvā un vairo pārpilnību visiem.

LNS Gada algotais darbinieks SANDRA GERĒNOVSKA

Mūsu nākotne atkarīga no tā, ko dodam, nevis no tā, ko saņemam. Galvenais – saskaņot un saprast, kā, kad un kur dot.

LNS Gada pašdarbnieks ALDIS ĀDAMSONS

*Par asarām, bēdām,
Par skumjām un smeldzi,
Par sāpēm un rētām,
Par šaubām un naidu,
Par prieku un smaidu – ES DZIEDU!*

2008. gadā laikrakstu "Kopsolī"

finansiāli atbalstīja
Rīgas Dome. Paldies!

Galvenā redaktore: ILZE KOPMĀNE
Datormakets: IRĪNA KRISTOFOROVA

Krustu sey pāri nevelkam.
Ar jūsu atbalstu izturēsim.
Uz redzēšanos – 2009!

Nākamais numurs 20. janvārī.

SVEICAM VĒL VIENU LAUREĀTU!

Raiņa skolas integratīvā jauniešu grupa "ALIAS" ieguvusi laureāta nosaukumu Rīgas Interēšu izglītības audzēkņu un pedagogu gada nominācijā LNO Jaunajā zālē 28. novembrī pl. 16. Tuvāk par to janvāra numurā.

AR PIEDERĪBAS APZIŅU SAVAI ZEMEI

JĀNIS GLUŠŅONOKS, foto DZINTARS STEPĀNS

Pavisam nesen visā Latvijā nozīmīgi, skaisti jubilejas notikumi sekoja cits citam. Arī Rīgas skolā ... Atsaucoties aicinājumam „Iededzies par Latviju!”, jau augusta beigās mēs kopā ar vecākiem uz tiltiem nolikām gaišus lukturīšus, svecītes.

13.septembrī katrs savā mājā, pagastā, pilsētā sakopām apkārtni un pēc tam divas reizes piedalījāmies Rīgas pilsētas sakopšanā.

Pēc tam skaistā rudens sestdienā Tīrelpurva vidū sabrauca visas Latvijas čaklākie muzeju pētnieki, arī mēs (skat. "KS" 19./20.nr).

Gan lietainajā, gan saulainajā oktobra nogalē krājam foto mirkļus sev tuvākajā apkārtnē – A.Čaka ielā.

Oktobrī tika atklāta fotoizstāde, „Čaks un viņa iela”, skanēja pašu lasīta dzeja un dziesmu melodeklamācijas (par to skat. "KS" 21./22.nr).

Rudens brīvdienās uz skolu sāka ceļot vēstules no Latvijas malu malām, vietām, kur dzīvo mūsu skolēni. Tajās bija stāstīts par sev tuvu, par savām mājām, par ģimeni, par to, kas mums nozīmīgs, Latvijā dzīvojot.

Apskatot un izvērtējot šīs vēstules, atsauksmju grāmatā daudzi izteica savas domas. Lūk, skolotājas Astrīdas Briedes pārdomas: „Latvija ir maza valsts. Bet dzimteni mīl ne tāpēc, ka tā ir liela, bet tāpēc, ka tā ir DZIMTENE. Man patīk visas vēstules, jo visās rakstīts par vietu, kuru mīl... Man visskaistākā ir Kurzeme. Taču taisnība ir arī citiem. Visskaistākā ir Vidzeme. Visskaistākā ir Zemgale. Visskaistākā ir Latgale. Visskaistākā ir Latvija. Prieks par bērnu vēstulēm. Es priecājos, ka kopā ar jums visiem dzīvoju Latvijā.”

Lāčplēša dienā 11.novembrī nolikām svecītes Daugavmalā, savukārt 12.novembra pēcpusdienā sveču liesmas aicināja skolas pagalmā. Tur, atgādinot vērtīgo, ko esam Latvijā saskatījuši, vēlot labāko 90.dzimšanas dienā, mūsu svecītes iezīmēja Latvijas kontūru. Te satikās skolēni, skolotāji, uzaicinātie viesi – Dz. Zelcere no Valsts jaunatnes iniciatīvu centra, rakstniece

N. Ikstena, Valsts speciālās izglītības centra direktors G. Vasilevskis. Skolas zālē pēc tam skanēja dzejas un dziesmas, tika nolasīta visas skolas kopīgi rakstīta vēstule rakstniekam Imantam Ziedonim, kurā stāstījām, kā tapa skolas dāvana Latvijas dižajā gadskārtā – izsūts galdauts Latviešu biedrības nama Līgo zālei (galdautu izšuva 63 cilvēki). Stāstījām, kā ikviens centās pielikt roku, lai iešūtu galdautā zīles un ozollapas, kas ir arī mūsu skolas karogā.

Iešuvām vēlējuma vārdus no I.Ziedoņa dienasgrāmatas „Tutepatās” : „Mēs sevi izkopjam ozoliem. Mēs ievedam dižus kokus un lielu sajūtu paši sevī. Mēs būsīm kā vēstures izsaukuma zīmes !”

14. novembrī Rīgas Latviešu biedrības namā pasākumā „Kopā vienā saules ziedā” piedalījās mūsu skolas rokdarbnieki – R. Bruģmanis, A. Meiere, M. Gobiņa, A. Višņevska, M. Biseniece, I. Vilciņa, modes demonstrētāji – 12. klases skolēni – L. Ločmele, I. Valdmāne, A. Meiere, K. Freimane, M. Indriksone un I. Vilciņa (10. kl.), melodeklamētāji – K. Bērziņa, I. Virtīga, E. Kuze, E. Zariņa, R. Stupāns, A. Ozols un dejotāji – A. Lapiņa, M. Valtere, K. Zilberte, A. Zālītis, A. Zeimulis.

17.novembrī skolēnu koncertā Latvijas Nacionālajā operā ar dziesmu „Rīga dimd!” noslēdzās vērienīgais pasākumu cikls „Tu esi Latvija!”. 3. klases skolēniem bija gods piedalīties šajos svētkos.

Iepriekš minēto pasākumu un svētku sagatavošanā lielu darbu ieguldīja skolotājas R.Stepāne, L.Stepāne, V.Lielnora, I.Sala, A.Malnača, M.Kalēja, B.Plinta, I.Poga, kā arī skolas direktore L.Morozova, direktores vietnieks Dz. Stepāns. Visu šo notikumu atbalsis skolēnu, viņu vecāku, skolotāju, skolas viesu un draugu sirdīs veidoja paliekošu vērtību sajūtu un piederības apziņu savai Latvijai. ❄️

PAR GODU LATVIJAI!

 ILZE KOPMANE, foto VALDIS KRAUKLIS

Visos LNS klubos notika svinīgi pasākumi par godu Latvijas valsts deviņdesmitgadei. Viens no pirmajiem tieši Lāčplēša dienā risinājās kultūras centrā „Rītausma” ar nosaukumu „Neticamas pārvērtības 90 gadu laikā”, ko finansiāli atbalstīja Rīgas Domes Kultūras departaments. Ielūkosimies tā norisē!

ŠEIT IR LATVIJA, ŠEIT IR MŪSU TĒVU DZIMTENE...

Pēc KC „Rītausma” deju kolektīva vadītājas **Danas Kalpiņas - Geidas** sagatavotā un realizētā scenārija pasākuma apmeklētāji zālē (*ap 100 cilvēku*) varēja izsekot Latvijas valsts tapšanas un attīstības ceļam 90 gadu garumā. Poētiskā formā, mainoties deju, dziesmu un uzveduma elementiem, uzskatāmā, viegli uztveramā tekstā Rīgas skolas skolotāja **Inga Cepurīte** visu skatuvē notiekošo sasaistīja stāstījumā no tālās senatnes līdz mūsdienu notikumiem.

Vienotajā uzvedumā bija ietvertas gan nopietnas, pārdomām bagātas un pacilājoši patriotiskas dziesmas, gan draiskas un dzīvespriecīgas dejotāju izdarības – viss kopā kā jau dzīvē: prieki un bēdas, sēras un līksme, humors un ironija. Manuprāt, to visu vienā dziesmā ietvēra kāda melodijas četrinde, kas smējās par visu – par sevi, par tevi, par pasauli, par to, kā mums nava (U. un M. Elbroti, B. Lasmane). Iespaidīgi noslēgumā izskanēja dziesma „*Tad, kad latvieši iet Dievu lūgt...*”

Par dziesmām runājot, bija dažādi pārsteidzoši jaunumi. Pirmkārt, tas, ka pēc ilgstošas prombūtnes uz skatuves atgriezušies, cerams, uz palikšanu **Maiga** un **Juris Elbroti**. Tā, acīmredzot, ir vēl viena melodijas konkursa organizatoru veiksmē! Šī gada februārī viņi pirmoreiz plašas publikas priekšā iznāca tieši šī konkursa laikā.

Otrkārt, parādījusies mums vēl viena melodijas izpildītāja – **Biruta Lasmane**. Izrādās, esot par to ilgi sapņojusi, bet pietrūcis drosmes, kaut arī skatuve nav sveša – bijušas dažādas lomas drāmas kolektīva iestudējumos. Jāsaka, iesākums labs – no ansambļa „ārā nekrita”, pārbaudījumu izturēja, tā kā vēlēsīm labus radošos panākumus arī turpmāk.

Nu bet ar **Irīnu Kristoforovu** nav vairs neviens jāiepazīstina – šajā gadā pasākumu ar viņas līdzdalību bijis ļoti daudz (ieskaitot arī TV raidījumu „Kopā”).

Šajā vakarā viņai bija sava veida „ugunskristības” – pirmoreiz viena pati izpildīja LR Himnu, atklājot šo svinīgo pasākumu.

Tālāk 4. lpp.

Dana Kalpiņa - Geida, d

Man radās ideja – veļtīt uzvedumu Latvijai 90 gadu jubilejai, un sadarbībā ar režisori Dzintru Kukšu tapa scenārijs.

Iesniedzu projektu Rīgas Domes Kultūras departamentam. Tas guva atbalstu, un varējām sākt strādāt. Regulāri mēģinājumi divreiz nedēļā sākās oktobrī, un, lūk, rezultāts! Paladies visiem koncerta dalībniekiem par neatlaidību un izturību.

Lita Mickēviča, deju kolektīva vadītājas asistente:

Patlaban atrodos KC „Rītausma” savā studiju praksē, un pirmoreiz man veidojas tik cieša saskare ar nedzirdīgo kultūras norisēm. Man ir ļoti interesanti strādāt ar nedzirdīgajiem dejotājiem. Sākumā liekas: tu skaidro, bet viņi īsti nesaprot, ko es gribu. Taču jau nākamajā reizē atklājas – dara tā, kā vajag, tātad sapratuši!

Katja Jasinska, dejotāja:

Tikai nesen pārnācu dzīvot uz Rīgu un drīz vien pieteicos deju kolektīvā. Tas tāpēc, ka Daugavpilī, kur mācījos, jau no bērnības esmu dejojusi skolas kolektīvā. Man tas ļoti patīk. Pati rēķinu, ka nu jau kādus desmit gadus to daru.

Biruta Lasmane melodziedātāja

Šogad man izdevās piepildīt savu sapni. Pirmoreiz saņēmos un izgāju publikas priekšā kā melodeklamētāja jubilāru vakarā „Zelta briedumā”.

Tagad ir otrā reize, ceru, ne pēdējā.

TAS NAV VECUMS, TĒ IR TĪKAI GADI...

VITA STUPĀNE, foto VALDIS KRAUKLIS

Tas bija mēnesis, kad „rudens nāk apgleznot Latviju” un zelta graudus klētīs ber. Ik gadus, kad rūsganas un dzeltenas sāk krāsoties koku lapas, kad visapkārt ir tik skaisti, tad KC „Rītausma” rīko ierasto pasākumu „Zelta briedumā”. Tas ir jubilāru saiets, kurā mūsu ļaudis svin savas dzīves apaļās gadskārtas kopā ar radiem un draugiem. Tā tas bija arī šogad!

Pati svētku diena sākās ar jubilāru ievēšanu zālē tautumeitu pavadībā. Zāle bija skaisti izpušķota ar krāsainiem baloniem, visapkārt dega svečīšu gaismiņas...tik silti, itin kā starotu sirds. Uzrunu teica KC „Rītausma” direktore **Maruta Piterniece**: „Ir klāt svētku brīdis, priecājos, ka esat šeit kopā ar mums šajā tradicionālajā svētku saietā. Pirms dažām dienām nemitīgi lija lietūs, bet tieši šodien debesīs atspīdējusi saule, dodot savu mirdzumu un gaišumu mums visiem. Lai Dievs mūs svētī!”

Šogad tika godināti 17 jubilāri: **A. Jāņkalns (90), M.Bočkareva, O. Drande, A.Bule, R. Suhareva (80), O. Anufrijeva, G. Martunele, (75), P.Logins, I.Ševjakovs, R.Kurēna (70), D.Cīrule, H.Gotlība, Z.Pantja (65), S. Jegorova (60), O. Aramina, V. Makejevs (55).**

Pasākuma ievadā izskanēja melodeklamatoru Elbrotu dziesma ar tik zīmīgu tekstu: „Tā ir dzīve, tik mainīgā dzīve, jo nevar neviens uz zemes šīs savu lik-

teni lemt.”

Skatītājiem skudriņas pārskrēja, visiem patika. Katram noteikti ir savi prieki un bēdas, tāda jau ir mūsu dzīve, teica Maruta. Jubilāru grupu pārstāvji, sākot no vecākā gadagājuma, iededza pa svečītei, veltījumā saņemot atbilstoša rakstura dzejoli un dāvanas, ko pasniedza tautumeitas – **Ilona Liniņa** un **Liena Čerepko** kā arī pasākuma organizatores – **Māra Lasmane** un **Vita Kamare**.

Visiem bija liels prieks izbaudīt teicami izpildītu deju priekšnesumu, kur kopā ar savējiem uzstājās arī pati KC „Rītausma” nedzirdīgo deju grupas pasniedzēja Dana Kalpiņa - Geida. Šoreiz nedzirdīgie nedejoja, jo viņiem bija brīvlaiks skolā. Dzirdīgās meitenes virpuļoja dejās „Vijole”, „Dzīvojiēt zaļi”, „NLO” utt. Savukārt melodziedātāji – **Maiga** un **Juris Elbroti** un **Biruta Lasmane** ļoti emocionāli sniedza savas dziesmas – „Rudens smeldze”, „Kamenes deja”,

Tālāk 5. lpp.

PAR GODU LATVIJAI

Sākumu lasiet 3. lpp

Vēl par dejojājiem – vērojama noteikta izaugsme, nākuši klāt jauni dejojāji. Skatītājiem it īpaši patika mazais nīprais zēns no Rīgas 51. vidusskolas **Sergejs Golubevs** un tikai tagad kolektīvā iekļāvusies dejojāja **Jekaterina Jasinska**. Kultūras nama deju kolektīvs šajā un citos pasākumos veiksmīgi sadarbojas ar Ziemeļvalstu ģimnāzijas deju kopu „Dēka”, veidojot kopkoncertus un atsevišķas dejas izpildot arī kopā.

Noslēgumā kultūras centra „Rītausma” direktore **M. Piterniece** pateicās koncerta dalībniekiem un skatītājiem, novēlēja skaistus svētkus un uzaicināja visus vērot norises „Staro Rīga” pilsētas centrā.

Tai pašā vakarā daudzi rīdzinieki devās aizdegt sveces pie Rīgas pilsētas mūra par godu latvju tautas brīvības cīņu varoņiem.

TAS NAV VECUMS...*Sākumu lasiet 3. lpp*

„Es smejos” utt. Publikai it īpaši patika teksts „Es smejos par sevi, es smejos par tevi”, jo tieši tā jau ir, ka dzīvē reizēm jāprot pasmaidīt un pasmieties, lai vieglāk panest grūtumu, lai nebūtu jāžēlojas un jāraud ... Tika apsveikta arī pati pasākuma saimniece, KC „Rītausma” direktore **Maruta Pīterniece**, kurai tāpat šogad apritēja apaļa gadskārta. Savukārt viņa pateicās saviem darba kolēģiem **Irēnai Ostaņēvičiai** un **Laimonim Krūzem**, arī viņus godinot 65 gadu jubilejā un uzteicot par daudz laba darījušiem un palīdzējušiem viņai darbā. Pasākums turpinājās līksmā noskaņā – dejas, sarunas, smaidi... Spēles organizēja M. Lasmane un V. Kamare.

Novēlēsīm jubilāriem, lai viņiem ik gadu daudz laimes, lai klusi lolotais un izsapņotais piepildās. Lai dzīvo sveiki, veseli mūsu ļaudis, lai prieks sirdī visiem, kas atnāca, lai atzīmētu šos svētkus. ❄️

**LAIME LAI VIENMĒR SOĻO BLAKUS,
SAULE LAI VIENMĒR SIRDĪ SPĪD,
VESELĪBA UN DZĪVESPRIEKŠ LAI GARĀM
NEAIZSLĪD!**

INTERVIJAS ❄️ INTERVIJAS ❄️ INTERVIJAS ❄️ INTERVIJAS ❄️ INTERVIJA

Gaida Martunele (75)

Par spīti daudziem dzīves grūtībām, šodien jūtos labi un esmu apmierināta ar pasākuma norisi, jūtos laimīga un priecīga, jo šeit kopā ar mani ir mīļie cilvēki. Man patika, kā mana meita Maiga uzstājās ar dziesmu „Mātei”. Vispār esmu apmierināta ar savu dzīvi: jaunībā spēlēju novusu, sportoju – tas bija mans vaļasprieks. Novēlu visiem labu veselību, starojiet kā jaunībā, esiet smaidīgi, mīļi un dzīvespriecīgi.

Arvīds Jāņkalns (90)

Jubilāru saietā man ir visvairāk apaļo gadu – 90, tomēr jūtos lieliski, nesūdzos. Man *Rītausma* ļoti patīk – bieži apmeklēju Jautrītes ziņas, arī dažādus citus pasākumus. Te man ir daudz labu

draugu, ar kuriem varu parunāt par dzīvi, dalīties atmiņās un tagadnes vērojumos.

LNSF neaizmirsā mani un sagādāja pārsteigumu, LNS mītnē sarīkojot manu godināšanu. Prieks to atcerēties! Gribētos, lai „Rītausmā” turpmāk tādi svētki notiktu arī turpmāk un vēl labāk un labāk. Novēlu visiem jubilāriem, lai ik rītu jums labas domas, gaišs smaids sejā, neskatoties ne uz ko. Saudzējiet veselību! ❄️ ❄️

Valdis Krauklis (60)

Ar katru gadu viss mainās uz labo pusi. Un man nekad nav bijis garlaicīgi dzīvot. Arī te vienmēr ir interesanti un skaisti. Gan paši cilvēki, gan pasākumi. Mani personīgi apmierina katru gadu gatavotie pasākumi *Rītausmā*. Vēl joprojām mans vaļasprieks ir fotografēšana, un es to esmu vienmēr darījis ar lielāko prieku, lai cilvēkiem pēc kāda notikuma patīkami pacilāt albumu un atcerēties piedzīvoto...

Savos gados vēl jūtos enerģisks un jauns. Novēlu visiem, lai dzīve būtu optimistiska. Baudiet savus gadus ar prieku! ❄️ ❄️

Olga Anufrijeva (75)

Dzīvē man visādi raibi gājis, bet līdz šim esmu palikusi tāda kustīga, aušīga, liekas, kā jaunībā.

Nejūtu, ka man tik daudz gadu... Paldies Dievam, kas man devis tādu mūžu nodzīvot ar labu veselību, ka varu turpināt spēlēt teātri. To darīšu tik ilgi, kamēr vien spēšu.

Gribu pateikt visiem jubilāriem: nerunājiet, ka esat veci un nevarīgi, nežēlojoties par savu dzīvi, domājiet tikai labas domas – tad daudz kas var piepildīties. Tā arī būs!

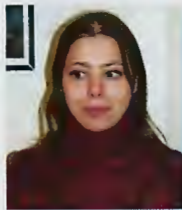
Paldies organizatoriem par jauko pasākumu. Turieties stipri savā garā un varēšanā tikpat labi arī nākamgad. ❄️

INTERVIJAS

KRISTĪNE KABULE

Šos Ziemassvētkus sagaidīšu priecīgā noskaņā. 22. novembrī Svētā Jāņa luterāņu baznīcā tiku kristīta un iesvētīta, tagad esmu Evaņģēliski luteriskās Rīgas nedzirdīgo draudzes pilntiesīga locekle. Skolas gados Ziemsvētkiem vēltīts svētrīdis noritēja arī skolā, bet tad nesapratu šo svētku nozīmi, jo nebiju iepazinusi Dievu. Katru gadu šos svētkus atzīmēju mājās kopā ar savu mīlo omammu.

MAIJA ČUNKURE

Ziemassvētkus no bērnības esmu svinējusi ģimenē. Gājām ar mammu un viņas draudzeni uz Kristus baznīcu, kurā biju kristīta. Diemžēl padomju varas gados baznīca tika draudzei atņemta, un tajā notika diskotēkas. Priecājos, ka šī netaisnība ir novērsta un dievnams turpina darboties kā Kristus baznīca. Šos svētkus uztveru kā ziemas saulgriežus, priecājoties, ka, kaut arī lēni, nemanāmi, bet dienas sāk palikt garākas, gaisma uzsāk savu uzvaras gājienu. Pēdējos gados šos kļusos, skaistos svētkus braucu pavadīt pie meitas uz Valmieru, kur svētvakarā dodamies uz Sīmaņa baznīcu.

ĒVALDS ABAKOKS

Man jau ir liela dzīves pieredze, bet baznīca ar tās skaistajiem svētkiem – Kristus dzimšanu, Ziemassvētkiem vijusies cauri visai manai dzīvei. Bērnībā Ziemassvētkos apmeklēju dzimtās Alūksnes luterāņu baznīcu, kurā arī tiku iesvētīts. Diemžēl nevarēju dzirdēt ne mācītāja sprediķi, ne skaistās baznīcas dziesmas. Nebija arī neviena, kas spētu man palīdzēt izprast Dieva vārdus, ticības jēdzienu, Ziemassvētku nozīmi. Reiz, garlaicības māks, dievkalpojuma laikā staigāju gar baznīcu, pasēdēju solā, līdz pēkšņi mani paaicināja mācītājs un uzveda pie balkonā esošajām ērģelēm. Tad gan savu jaunības enerģiju varēju likt lietā! Man atļāva mīt ērģeļu pamīnas, lai gaiss ieplūstu ērģeļu stabulēs un tās skanētu. To tad arī darīju no visas

TAD, KAD LATVIEŠI IET DIEVU LŪGT...

DACE PITERNIECE, foto LIENA ČEREPKO

Ir svētdienas vidus. Pūš brāzmais vējš, slapja sniega šaltis kapā vēl kokos aizķērušās lapas, un no saltajām šļakatām gājējus pat lietussargs nespēj pasargāt. Pašā Rīgas sirdī, Vecrīgā uz Svētā Jāņa luterāņu baznīcu no dažādām pilsētas pusēm plūst nedzirdīgi cilvēki. Viņi dodas uz dievkalpojumu, lai apliecinātu savu ticību, kopīgi vienojoties Ticības apliecības vārdos.

Jau 15 gadu garumā svētdienās viņi ir kopā – Evaņģēliski luteriskā Rīgas nedzirdīgo draudze, kurā apvienojušies 39 draudzes locekļi. Viņu skaits gadu gaitā mainās: dažs aiziet aizsaulē, citam pietrūkst ticības, bet vēl kāds meklē ceļu pie Dieva, tādā veidā pievienojoties draudzei.

Ikdienas dzīvē mēs nereti tā aizraujamies ar dažādām nesvarīgām lietām, ka aizmirstam par kaut ko būtisku. Katrs no baznīcas apmeklētājiem ceļu pie Dieva atradis savā veidā: vienu jau no bērnības vecāki veduši uz baznīcu, otrs pats šo ceļu ieminis, trešo ieinteresējuši paziņas.

Vairākums draudzes locekļu uzskata, ka tā tiešām nav bijusi nejaušība vai paša izvēlēts ceļš, bet, Dievs viņus soli pa solim vadījis, aicinājis pie sevis.

Kad cilvēks ienācis baznīcā,

viņš interesējas ne tikai par vietu, kur atrodas, bet satiekas arī ar citiem kristiešiem, iepazīst Dievu, Jēzu Kristu, kristietiskās ticības vēsturi, Svētos Rakstus. Tieš Bībeles izpētē liela loma ir regulāri notiekošajām Bībeles stundām, kurās mācītājs iepazīstina, izskaidro Svētos Rakstus.

Mūsu prāts nav ne tuvu tik pilnīgs, lai izprastu Dieva darbu pasaulē. Tad atliek pētīt to, ko Dievs pasaulei ir darījis, un censties saskatīt tās sakarības, kuras Viņa darbībā mūsu cilvēciskajam prātam ir aptveramas vai vismaz daļēji izprotamas. Bībeles valoda ir vecmodīga, daudz kas tajā nav saprotams, bet Dieva vārdam ir jābūt cilvēkam saņemamam, satveramam un saprotamam, tāpēc mācītājs vairāku jēdzienu vietā lieto citus, izskaidrojot ar piemēriem, papildinot sākotnēji nesaprotamos

TAD, KAD LATVIEŠI IET DIEVU LŪGT

Sākumu lasiet 6. lpp

jēdzienus. Evaņģēlijs ir ne tikai vārdi, bet tas ir spēks par pestīšanu ikvienam. Un šajā ticības ceļā ir ļoti, ļoti daudz neskaidrību. Daudz dzirdēti jautājumi, kas nodarbina cilvēku prātus – ja Dievs ir, tad kāpēc Viņš pieļauj pasaulē ļaunumu? Ja Dievs ir taisnīgs, tad kāpēc ir šī netaisnība? Bībeles stundās pētot, uzzinot, izprotot Svēto Rakstu vietas, draudzes locekļi saprot, ka jābūt ticībai. To ticības apliecības, skaidrojot Rakstus, arī sniedz, un visi Dieva apsolījumi par pestīšanu un glābšanu balstās uz žēlastību, jo tieši tā ir pamats cilvēka garīgās dzīves izaugsmei.

Lieliska sadarbība draudzei 13 gadu garumā izveidojusies ar mācītāju **Ingusu Daukstu**. Pats mācītājs Rīgas nedzirdīgo draudzi, pie tās nepiederošos, bet regulāros baznīcas apmeklētājus raksturo šādi: „*Nedzirdīgo draudze man visupirms ir daļa no neredzamās Kristus baznīcas. Tie ir ticīgi, Dieva mīloti cilvēki. Viņi ir Kristus izglābti, Svētā Gara mācīti un svētīti laudis. Tāpēc es katru no draudzes uztveru kā brāli vai māsu, ticības biedru mūsu kopējā ticībā uz Dieva Dēlu Jēzu Kristu.*”

Ģimenē viens otru iepazīst, kopā dzīvojot, tāpat arī draudzē. Tuvāk iepazīstos ar draudzes cilvēkiem tad, kad viņiem ir problēmas. Ciešanas un sāpes noņem ticībai visu lieko. Mēs, daloties pārdzīvojumos, jūtamies tuvāki dvēselēs. Mūsu kopīgā izaugsme kristīgās ticības lietās notiek, mācoties Dieva Vārdu. Bībeles stundās ir iespējams uzzināt Dieva gribu un nodomus. Dievkalpojumos mēs Dievu godinām un saņemam Viņa garīgās svētības – Piedošanu, Dieva vārdu un Svēto vakarēdienu.”

Kā skaists, svētuma pilns piedzīvojums ir katru otro svētdienu notiekošais Dievkalpojums ar grēku piedošanu, Dievgaldu un Svētā Sakramenta baudīšanu. Atrodoties zem skaistās Svētā Jāņa baznīcas velvēm, nedzirdīgie baznīcas apmeklētāji sajūt, kā pieaug viņu ticība, kas ir Dieva dāvana, kas rodas, uzklāusot Dieva vārdu, tajā dzīvojot un saņemot spēku caur Kristus sakramentu. Silti un prieka pilni ir brīži, kad draudze vairākas reizes gadā pulcējas uz svētku mielastu, kad tiek godināti draudzes locekļi viņu nozīmīgajās jubilejās, pasniegti ziedi un dāvanas. Dievam nav shēmas, pēc kuras Viņš rīkojas, vai vismaz šī Viņa shēma nav tāda, kā mēs to saprotam un mēģinām savas ikdienas lietas sakārtot. Ja atmetam Dieva darbu un gribam pasauli skatīt izolēti no Viņa, tad mūsu pūliņi ir lemti neveiksmei. To apzinoties, draudze turpina pulcēties savā dievnamā, lai ar priecīgu un pateicīgu sirdi stiprinātu savu ticību. Draudze novēl: **Priecīgs Ziemassvētkus visiem!** ❄️

IELŪDZ DIEVKALPOJUMĀ

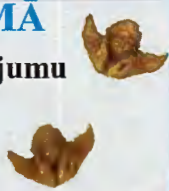
Aicinām uz Ziemassvētku dievkalpojumu

25. decembrī pl. 15

Sv. Jāņa luterāņu baznīcā.

Tulko Dace Piterniece.

Ieeja no Jāņa ielas 7.

sirds, tā, ka sviedri lija aumaļām, bet man sirdī bija prieks. Sākot pastāvīgi dzīvot Rīgā, kamēr nebija izveidojusies nedzirdīgo luterāņu draudze, Ziemassvētkos vienmēr devos uz Mārtiņa baznīcu, pēc tam ģimenes lokā šo vakaru pavadījām klusi un mierīgi.

VILHELMĪNE OSTROVSKA

Savu bērnību līdz skolas gaitu uzsākšanai Laizānu skolā pavadīju, dzīvojot dziļos laukos kopā ar tanti, brāli un māsu. Dzīvojām lielā trūkumā, bet cepumi Ziemsvētku vakarā galdā bija aizvien, tikai eglītes nebija... Tante bija katoliete, tāpat kā es, un jau no agras bērnības mācīja mani mīlēt Dievu, Jēzu Kristu. Līdz baznīcai bija jāmēro 5 kilometri. Man piederēja tikai viens izejamo kurpju pāris, un vasarās, mērojot garo ceļu, to nesu rokā, lai nenovalkātu. Basās, noputējušās kājas netālu no baznīcas nomazgāju un Dievnamā vienmēr iegāju saposusies. Kara laikā, mācoties Laizānu skolā, par labu uzvedību skolotāja man ļāva vienai apmeklēt dievkalpojumus vietējā baznīcā. Gadī gāja, dzīve ritēja, un tagad Kristus dzimšanas svētkos man mājās līdzās cepumiem arī ir uzstādīta eglīte. Šos svētkus pavadu mierīgi un klusi. Jau 15 gadus Ziemsvētku dievkalpojumu apmeklēju Sv. Jāņa luterāņu baznīcā, jo tas tiek tulkots zīmju valodā un es spēju šajos skaistajos svētkos mācītāja sprediķi uztvert ar visu sirdi, pilnā mērā baudīt prieku un izjust svētkus.

JĀNIS UN SILVIJA JAURĒNI

Mūsu pirmie Ziemassvētki saistās ar bērnību.

Silvijs: Kopā ar vecmāmiņu dzīvojām Jelgavā. Mama apciemoja reti, kaut gan tik ļoti alku pēc viņas mīlestības. Reiz, 5 gadu vecumā kādā ziemas vakarā iegāju pie dzīvokļa kaimiņienes un ieraudzīju viņai uz kumodes kartiņu, kurā bija attēlota skaista aina ar tiltu, pa kuru iet bērni. Pār tiem eņģeļi izpletuši savus lielos spārnus. Man šī kartiņa tik ļoti patika, ka varēju to pēfīt neskaitāmas reizes. Jautāju vecmāmiņai, kas uz tās attēlots. Viņa man stāstīja par Dievu, Viņa dēlu. Šajos Ziemassvētkos arī notika mana pirmā tikšanās ar Dievu un Jēzu Kristu.

Tagad apmeklējam Evaņģēliski luterisko Rīgas nedzirdīgo draudzi Svētā Jāņa baznīcā, kurā ieejot mūs vienmēr pārņem svētku izjūta. It īpaši to jūtam Ziemassvētku dievkalpojumā, kas uzrunā ar savu vienkāršumu un sirsnību. Saprotam, ka esam taisnoti un glābti tikai Jēzus dēļ, tāpēc vissvarīgākais ir turēties pie Viņa, Dieva dēla, kas piedzima Betlēmē un dod mums Sevi kā dzīvības maizi, kuram sekojot rodam piepildījumu un svētību.

Paldies, Kungs, par šiem svētkiem un saņemto stiprinājumu. ❄️

„LAI KATRS PATS SEV IR VALDĪBA...”

Saruna ar LNS prezidentu ARNOLDU PAVLINU

ILZE KOPMANE, teksts un foto

Ko jūs nosauktu par LNS izcilāko sasniegumu 2008. gadā? Līdztekus tam, lūdzu, paraksturojiet arī pārējo veikumu, kas šo gadu atšķir no iepriekšējiem?

Varbūt iepriekš pat īpaši neplānojot, bet šis gads mums izvērtās par Nedzirdīgo kultūras gadu – neredzēti daudz dažādu kultūras pasākumu viena gada laikā. Tā, lūk, dzīve dažkārt pati nolemj, kas būs, kas nebūs.

Un kas neizdevās vai sagādāja vilšanos?

Tādu īpašu lietu nebija. Vilšanos? Gribējās sākt nacionālās programmas, neizdevās. Bet jāņem vērā tas, ka vienmēr gribas vairāk, nekā izdodas sasniegt. Tas sagādā vilšanos, bet LNS darbā mēs attīstāmies vienmērīgi, tāpēc nepārdzīvosim – viss būs.

Līdz 1.decembrim risinājās aptauja par LNS Gada izcilākiem ļaudīm un notikumiem. Rezultāti apkopoti pēc jūsu ieceres veidotajā pasākumā 19.decembrī. Tauta ir izlēmusi, bet kādas ir jūsu personiskās domas šai sakarā? Ja jums būtu jāaizpilda anketa...

Jā, ceru, ka šis pasākums kļūs par jaunu tradīciju. Kopīgi atskatīties uz gadā paveikto. Novērtēt, kas labs bijis, kas ne. Tā lēnām un nesteidzoties palūkoties atpakaļ. Es šo projektu nosaucu par „Gads klusumā. 2008”, un to var turpināt līdz bezgalībai – līdz pēdējam nedzirdīgajam cilvēkam Latvijā. Mans tops? Pasākumu mums bija daudz, man šķita, ka vissirsnīgākais izdevās festivāls Smiltēnē, visorganizētākais – festivāls Daugavpilī, visvislabākais – kopumā projekts „Mūsu iespējas – mūsu nākotne”.

Gada cilvēks? Nezinu. Viegļāk būtu atbildēt – Gada necilvēks (*es varētu pretendēt?*). Cilvēks ar lielo burtu šogad? Mana izvēle būtu ... pateikšu pēc balvas pasniegšanas (*intervija notika 15. decembrī – red.*).

Vai, realizējot projektus, LNS ir izveidojusies stabila komanda ar ļaudīm, uz kuriem varat droši paļauties un sekmīgi strādāt?

Jā, ir. Bet runa jau nav tikai par projektiem. Vispār par darbu LNS. Jūs jau redzat ikdienā šos cilvēkus, no pirmā Elvīras ielas stāva līdz pēdējam (to pašu var teikt par mūsu biedrībām). Kuru te izdalīt, kuru ne? Katrs ir vajadzīgs, katrs pieprasīts. Un, protams, biedrību priekšsēdētāji, bez kuriem LNS vispār nevarētu pastāvēt. Mēs esam maz, bet mēs

esam stipri.

Kādā noskaņā jūs sagaidāt nākamo gadu? Vai LNS ir visi priekšnosacījumi sekmīgam darbam turpmāk un kādi galvenie uzdevumi mūs gaida?

Drausmīgi daudz darbu. No sākuma līdz galam. Ziniet, saka tā – abi gali balti, vidus – zaļš. Nu tad mums būs visi gali būs vienos sviedros. Grupu sapulces, konferences, kongress, festivāls, Nedzirdīgo diena, valsts pasūtījums, projektēšana jaunajām ēkām Liepājai, Rīgai, „Klusuma pasaule” – jaunais projekts. Rausimies melnām mutēm!

Jūs pats šogad tikāt apbalvots ar Sabiedrības vienotības balvu, kuru jums pasniedza LR prezidents (*attēlā augšā*). Kādas sajūtas vai pārdomas jūsos raisīja šis augstais apbalvojums?

Man visu laiku bija sajūta, ka tas viss notiek ar kādu citu cilvēku. Es jau teicu – ja sanāk kopā daudz labi ģērbtu cilvēku, daudz ziedu, skan svētsvinīga mūzika, daudz labu runu par tevi – kas tas ir? Vai nu jubileja, vai bēres. Izrādās, vēl ir trešais variants – balvas pasniegšana. Pārdomas? Godīgi sakot un īsi – tas tāds kā kulminācijas punkts karjerā.

Liekas, jūsu dzīve ir līdz malām piepildīta tikai ar darbu

Tālāk 9. lpp.

Kuru te izdalīt, kuru ne? Katrs ir vajadzīgs, katrs pieprasīts.

– no rīta līdz vakaram, darbdienās un brīvdienās. Projekti, projekti, projekti. Un kārtējie darbi turklāt! Vai nebaidāties sadegt, pārstrādāties?

Vai no malas izskatās, ka man no ausīm un nāsīm nāk garaiņi? Nu, ja Šlesers varēja būt traktors, tad kāpēc es nevarētu būt buldozers? Nopietni, es nevaru piecos aizvērt durvis un izslēgt darba lietas no galvas kā elektrības lampiņu. Man tā nesanāk, un darba laikā visu i padarīt nevar. Nekas, nāks pensija, (ja atnāks), tad atpūtīšos.

Kā pavadīsiet Ziemassvētku brīvdienas un Veco gadu? Ar kādām domām iesiet prefī Jaunajam?

Pie eglītes, pie eglītes. Ģimenes tradīcija. Šogad gan taupības režīms –

uz galda nevis 12 ēdieni, bet viens rasols no divpadsmit sastāvdaļām. Domas? Jādomā pozitīvi. Ar vaimanāšanu un žēlošanos tālu netiksi. Lai nu veselība turas, viss pārējais ir pārejošs.

Un ko teiksiet LNS laudīm, sagaidot grūto gadu, ar ko mūs biedē valdība?

Lai katrs no jums ir pats sev valdība, tad nevajadzēs no Godmaņa kā no Salaveča gaidīt brīnumus. Es gribu teikt, ka pirmām kārtām katram cilvēkam par savu dzīvi jā rūpējas pašam. Gads būs viegls vai grūts, nevis pateicoties Godmanim, bet savam darbam, savam čaklumam

vai slinkumam, savai gudrībai vai dumjībai. Vienkārša patiesība – būsim kopā, strādāsim kopā, tad viss notiks un būs labi. Es te nesen pārlasīju latviešu tautas pasakas – ziniet, pasakas vienmēr beidzas laimīgi – „... tad viņi apprecējās, dzīvoja ilgi un laimīgi un nomira vienā dienā”. Gudri ļaudis bija mūsu senči. 2009. gadā precieties un (ja jau paspējāt iepriekš) baudiet dzīvi lēnām lēnitiņām, otrreiz tās vairs nebūs, dzīvojiet šo gadu ilgi, baudiet nesteidzoties un esiet laimīgi. ❄️

ĻOTI SVARĪGI! ❄️

Lai 2009. gadā saņemtu sociālās rehabilitācijas pakalpojumu bez maksas, līdz 2009. gada 30. janvārim jāreģistrējas klienta kartes saņemšanai ierodoties LNS ar šādiem dokumentiem:

- ārsta izziņa par dzirdes zuduma pakāpi un nepieciešamiem sociālās RH pakalpojumiem;
- invalīda apliecības kopija;
- pase;
- iesniegums. ❄️

Ieteicams dokumentu noformēšanai iepriekš pierakstīties uz pieņemšanu LNS Komunikācijas centrā.

Ievēribai: No 2009. gada 1. februāra bez maksas tiks apkalpoti tikai tie, kas varēs uzrādīt klienta karti.

ARĪ KULDĪGĀ SVĒTKI

ŽANETE SKAPARE ❄️

Arī Kuldīgas biedrībā 18. novembrī tika svinēta Latvijas Republikas Neatkarības proklamēšanas 90. gadadiena.

Pasākums sākās ar kluba vadītāja uzrunu un nelielu ieskatu vēsturē, tad pasākuma dalībnieki tika rosināti padomāt, ko viņi gribētu novēlēt savai Latvijai. Vēlējumus raktiski iemūžinājām uz šim pasākumam speciāli izveidotas Latvijas kartes.

Vēlējumi bija dažādi: “Labāku nākotni Latvijai!”, “Pārticību un labklājību Latvijai!”, “Lai dzimst un plaukst latvieši Latvijā” u.c.

Pasākums turpinājās ar nelielu viktorīnu, kurā tās dalībniekiem burtu jūklī bija jāatrod Latvijas

lielāko pilsētu nosaukumi, attēlos jāatpazīst visi Latvijas prezidenti, jāsaliek “puzle” ar Vairas Viķes Freibergas attēlu. Viktorīnas uzvarētājs tika noskaidrots ar papildus jautājumu, jo, apkopojot rezultātus, noskaidrojās divi labākie – Janīna Birģele un Svetlana Gārne. Par viktorīnas uzvarētāju kļuva Janīna. Viņa saņēma nelielu piemiņas balvu.

Pasākums aizritēja pacilātā noskaņojumā, malkojot kafiju un našķojoties ar pasākumam sarūpētajiem konditorejas izstrādājumiem.

Mūsu biedrībā no 19. decembra līdz 3. decembrim bija brīnišķīga iespēja apskatīt un iepazīties ar izstādi, ko novada muzejs pie mums izvietoja ar unikālu vēsturisku informāciju par pilsētas tiltiem un pārceltuvēm kopš 15.gs., par Ventas tilta spridzināšanu 1915.g. un atjaunošanu 1926.g., kā arī vēlāko rekonstrukcijas gaitu un tās mūsdienu gala rezultātu – restaurēto skaisto Ventas tiltu. ❄️

LNSF IELŪDZ

2009. gada 17. janvārī pl. 16 KC “Rītausma” notiks sarīkojums

Labākais Nedzirdīgais izlases sportists Latvijā – 2008

Laipni lūgti visi, visi!

KC RĪTAUSMA

AICINA UZ PASĀKUMU

**“Ziemassvētki klāt”
26. decembrī pl. 13
Līdzī nemiet labu noskaņojumu un groziņu.**

**RB PATEICAS
ZIEDOTĀJIEM**

Jo vairāk laimes citiem dod,
Jo vairāk sev tās cilvēks rod.

Paldies Linertam **DUGNESAM** (5Ls),
Vasīlijam un Valentīnai **POGREB-
NIJIEM** (6Ls), Irēnai un Aivaram
VEISMAŅIEM (5Ls), Intai un And-
rim **UBARSTIEM** (5Ls), Marijai
ŠKIRMANTEI, Staņislavam
ŠEVELIM (2,5Ls), Spodrītei **JURĀNEI**,
Anatolijam **SUHAREVAM**, Hortenzijai
KALNAI (2 Ls), Elfai **ZARIŅAI** (1Ls).

Rīgas nedzirdīgo bērnu internāt-
pamatskolas skolotāja un Latvijas
Nedzirdīgo jauniešu organizācijas
valdes locekle

Arta Birzniece-Siliņa

veiksmīgi beigusi Liepājas Pedago-
ģijas akadēmijas Speciālās izglītības
skolotāja programmu, iegūstot pro-
fesionālo bakalaura grādu šajā programmā.

**Arta, mēs ar Tevi lepojamies,
ka panāci to, par ko tu cīnījies. Lai tev veicas
turpmākajā gaitā pa karjeras kāpnēm!**

Latvijas Nedzirdīgo jauniešu organizācija

LĪDZJŪTĪBA

Galda tenisistu grupa izsaka dziļu līdzjūtību Andrim
Bergmanim sakarā ar brāļa **Edgara BERGMANA**
pēkšņo aiziešanu mūžībā.

Klavē mana dvēselīte
Pie Dieviņa namdurvīm.

Izsakām līdzjūtību Andrim Bergmanim, brāli
Edgaru BERGMANI smilšu kalniņā pavadot.

Latgales grupa un Rīgas biedrība

† AIZGĀJIS MŪŽĪBĀ

Dziļās sērās paziņojam, ka
tragiski bojā gājis mūsu mīlais
EDGARS BERGMANIS
(1953.26.12 - 2008.4.12).

Rīgas biedrības priekš-
sēdētājs (1980 – 1983), Latvijas Tautas fron-
tes nedzirdīgo grupas vadītājs, KC "Rītausma"
drāmas kolektīva dalībnieks.

Vai esam kā mirdzošas zvaigznes,
Kas debesu plašumos mīt,
Kas nezina stundu un brīdi,
Kad dziestošas lejup tās krīt...

Sieva **Helēna**, meitas **Olīta**, **Sanita**, mazbērni

ĪPAŠAIS SVEICIENS**ANTOŅINAI BAUREI**

Ko gan šodien vēlam tev,
Kad ceļš tik garš ir nostaigāts?
Paldies par visu, ko mums devi,
Par to, ka vienmēr esi klāt,
Mūs mīli tu, nesaudzējot sevi,
Paldies par visu, visu māt!

**Vismīļākie sveicieni māmiņai
85 gadu jubilejā! Vēlam stipru veselību, ilgu mūžu, gaišas
domas, Dieva svētību katrai turpmākajai dienai.**

Tavas 3 meitas ar ģimenēm un 6 mazbērni

PATEICĪBA

Mīļš paldies Ārijai **MEDNEI** un Jautrītei
GROMAI par sirsniņo uzņemšanu un palīdzību.

Ai dzīvīte, ai dzīvīte, pie dzīvītes vajadzēja:
Vieglu roku, vieglu kāju, laba, gudra padomiņa.

Pensionāre Ausma Bušmane

JAUNUMS!

Tiem, kas būs pasūtījuši "KS", nākamgad
būs iespēja piedalīties konkursā
"Prāta spēle" un nopelnīt naudiņu par
pareizām atbildēm. Abonējiet "Kopsoli" un
izmantojiet šo iespēju!

PIEMIŅAS VĀRDI

Aiz Tevis dzīvība un gaisma paliek
Un piemiņa kā saules zieds.

Rīgas nedzirdīgo bērnu internātpamatskolas kolektīvs
sēro par ilggadējās darbinieces

Ritas GOZĒNAS aiziešanu mūžībā.

Dzimusi 1927. gada 4.septembrī, skolā strādāja
no 1949. līdz 1995. gadam par saimniecības pārzini.
Ļoti ilgi darbojās skolas arodkomitejā, organizēja
dažādus kultūras pasākumus, ekskursijas, teātra izrāžu
apmeklējumus utt.

Rita Gozēna ļoti mīlēja skolabērņus, zināja viņu
vajadzības un gādāja par tām no visas sirds. Bija
dzīvespriecīga, ar labu humora izjūtu, liela dziedātāja,
ar savu kori regulāri piedalījās Dziesmu svētkos.

Paturot Ritu Gozēnu gaišā piemiņā, skolas kolektīvs
izsaka dziļu līdzjūtību viņas ģimenei.

Boriss KOMJAŅECKIS

1940.01.05 – 2008.15.11

SĒRU VĒSTIS**Aleksandrīna OSTROVSKA**

1938.31.01 – 2008.10.12

Valentīna GOŽEVITA

1938.08.07 – 2008.10.12

Rīgas biedrība

PĀRDOMAS UN VĒLĒJUMI..

1. Šis gads strauji tuvojas noslēgumam. Lūdzu, paraksturojiet, kāds tas bijis jūsu kolektīvam! Kāds ir tas veikums, ar kuru varat lepoties un būt gandarīti?
2. Varbūt bija kaut kas tāds, kas tika iecerēts un ko neizdevās piepildīt? Kas sagādāja vilšanos?
3. Kam jūs vēlētos pateikt paldies no sirds? Kurus savus līdzgaitniekus jūs minētu kā cilvēkus, uz kuriem var paļauties un strādāt kopā arī nākamgad?
4. Kuram jūs piešķirtu LNS Gada cilvēka godu? Kāpēc?
5. Kas būs paši svarīgākie darbi jūsu kolektīvā, kuri būs uzmanības centrā nākamajā gadā?
6. Un personiski – kāds ir jūsu noskaņojums, tuvojoties gadumijai? Un novēlējumi KS lasītājiem?

SANDRA GERENOVSKA,
RĒZEKNES RB VADĪTĀJA

1. Katrs gads mūsu biedrībai ir bijis īpašs un raibs.

Šogad tika organizēts tik daudz pasākumu un ir tik daudz visādu notikumu, ka veselu Kopsolī numuru var sarakstīt.

Varam lepoties, ka izdevās biedrības telpās uzlikt jaunu lamināta grīdu un par pašvaldības naudu veikt kosmētisko remontu.

Priecājamies, ka pašvaldība atbalstījusi ar līdzfinansējumu pagalma remontu, beidzot arī tas būs kārtībā. Tiešām varam lepoties, ka spējam uzņemt savas otrās mājas, kurās mūsu biedriem prieks uzskatīt, griezties pēc palīdzības, arī pavadīt šeit brīvo laiku un justies kā mājās, būt aizsargātiem un vienotiem. Mūsu galvenā vērtība ir mūsu biedri. Nebūtu viņu, nebūtu mums darba!

2. Visu iecerēto izdevās piepildīt. Lai Dieviņš dod arī nākošgad tādu pašu veiksmi.

3. No sirds, pirmkārt, gribētu pateikt lielu paldies savam darba devējam **A. Pavlinam**, ka viņš kā vienmēr bija saprotošs un pretimnākošs.

Paldies **M. Piterniecei** par sirsnību un **E. Vorslovam** par sadarbību. Paldies visai mūsu biedrības valdei, grupu priekšsēdētājiem, cilvēkiem, kuri atbalstīja biedrību darbā. Tie ir **F. Mauriņš**, **V. Kazule**, **V. Gorūza**, **M. Senkāne**, **R. Mizere**, **A. Caica**, **I. Geduša**, **J. Lubgins**, **A. Bogdanovs** utt. Visiem pašdarbniekiem, kuri atrada laiku piedalīties pašdarbībā, un visiem pārējiem, ja kādu aizmirsu nosaukt vārdā, – paldies!

4. Daudzi cilvēki ir pelnījuši būt LNS Gada cilvēki. Es piešķirtu LNS Gada cilvēka godu visiem, kas no sirds un ar pilnu atdevi strādājuši LNS labā, lai tā būtu stipra, lai tā nestu savu labo vārdu sabiedrībā un pasaulē.

5. Nākamajā gadā pats svarīgākais – sekmīgi noorganizēt grupu sapulci un konferenci, sagatavoties kongresam, jauki sagaidīt un noorganizēt biedrības pastāvēšanas 60 gadu jubileju, uzsākt projektu „Klusuma pasaule”, kurā ielānātas dažādas aktivitātes. Sakārtot līdz galam pagalmu, protams.

6. Un personiski – tuvojoties gadumijai, mans noskaņojums ir mazliet satraukts, jo tā tuvojas lieliem soļiem, bet darāmā vēl ir tik daudz.

KS lasītājiem novēlu: Ziemassvētku miers lai ir katrā namā. Laimi, veselību lai nes Jaunais gads. Spēks un izturība lai mūs ceļā vada, panākumiem bagāts lai ir Jaunais gads! Būsim solidi, pacietīgi un izturīgi kā vērsi, cienīsim cits citu, lai kopā mēs spētu veikt daudz, daudz labu darbu.

JURIS OZOLIŅŠ
KULDĪGAS RB
SOCIĀLAIS REHABILITĒTĀJS

1. Gads paskrējis nemanot, tā laikā Kuldīgas biedrībā ir nomainījušies kluba vadītāji. Gan iepriekšējā vadītāja (**L. Karlšt-rēma**), gan es (**J. Ozoliņš**) savus iecerētos darbus esam realizējuši un ar paveikto esam gandarīti. Varam būt lepni, ka esam piedalījušies Nedzirdīgo pašdarbības festivālā Smiltēnē, sarīkojuši ekskursijas braucienu pa Zemgali saviem kuldīdzniekiem.

Priecājamies, ka šogad mums izveidojās brīnišķīgs kontakts ar mūsu Novada muzeja darbiniekiem, kuri piedāvā Kuldīgas biedrībā izvietot savus muzeja eksponātus.

2. Vienmēr jau ir kas tāds, kas tiek iecerēts, bet ne vienmēr tiek realizēts. Bet, atskatoties atpakaļ, nevaru tā īsti atcerēties, kas man būtu sagādājis vilšanos. Tā kā tādu īstu neveiksmju nav bijis.

3. Galvenā, kam gribu pateikt paldies, ir deju pasniedzēja **Aija Palma**, kura vienmēr gatava mums palīdzēt sagatavoties pašdarbības festivāliem. Pateicos arī Kuldīgas aktīvākajiem pašdarbniekiem, kuri nekad neatsaka piedalīties un savu brīvo laiku velta mēģinājumiem. Atzinība jāizsaka **Viktoram Pūcem**, kurš regulāri gatavo jautājumus prāta spēju turnīriem. Kuldīdznieku vārdā pateicos Kuldīgas rajona padomei, kas vienmēr mūsu biedrību atbalstījusi, ir pretimnākoša, Arī VSAA direktorei **Lidijai Petrevicai** Ziemassvētku sveiciens ar laba vēlējumiem.

4. Domāju, ka LNS Gada cilvēka goda nosaukumu būtu pelnījusi mūsu biedrības biedre **Janīna Birģele**. Viņa ne tikai šajā gadā, bet daudzus gadus ir aktīvi sabiedriskā kārtā piedalījies un palīdzējusi biedrības pasākumu organizēšanā. Uz viņu vienmēr var paļauties, uzticētos pienākumus vienmēr izdarīs godprātīgi. Viņa ir gaišs un sirsnīgs cilvēks.

5. Kā jau visās, arī mūsu biedrībā tiks organizēta konference, gatavosimies pašdarbības festivālam Ventspilī, vēl šādi tādi darbi padomā ir, bet par tiem negribu runāt, kamēr nav vēl realizēti.

VECĀ GADA INTERVIJA

Sākumu lasiet 3. lpp

6. Noskaņojums gada nogalē ir divējāds. No vienas puses, esmu priecīgs, ka gads beidzas un man uzticētie darbi izdarīti. Varu mazliet atvilkt elpu un padomāt par darāmo nākamajā gadā. No otras puses – esmu saskumis par esošo situāciju valstī, par to, ka cilvēki ir izmisuši, jo nevar atrast darbu.

KS lasītājiem novēlu – vairāk izturības un nepagurt ikdienas gaitās, būt aktīviem, un piedalīties biedrības rīkotajos pasākumos un noteikti – novēlu veselību un vēlreiz veselību visiem!

DACE LĀCE

VALMIERAS RB VADĪTĀJA

1. Šis gads mums bija ļoti labs, bagāts notikumiem, jo piedalījāties LNS projektā „Mūsu iespējas – mūsu nākotne”. Notika vērtīgi pieredzes apmaiņas pasākumi ar Daugavpils un Rēzeknes biedrībām un fantastiskais integrācijas festivāls

Daugavpilī – tie ilgi paliks atmiņā. Lepojamies, ka daudziem patika mūsu organizētie Jāņi – tik daudz līgotāju bija sabraucis mazajā Valmierā!

3. Gribas pateikt mīļu paldies visiem maniem biedriem, kas piedalījās gan kluba darbā, gan projekta aktivitātēs, sevišķi brīvprātīgajiem palīgiem: **Nadeždai Jefremovai, Mārītei Jegorovai, Leonam Gumbrim, Irinai Jirgensonei, Igoram Kurzenkovam** un tulcei **Ivetai**.

4. Bez komentāriem – LNS prezidents **Arnolds Pavlins** ir īstais Gada cilvēks. Par to, ka mēs vēl esam savās mājās un mums labi klājas.

5. 2009. gads ir biedrības grupu sapulču, konferences un LNS kongresa gads – tas arī galvenais, kam gata-vojamies, plus parastie ikdienas darbi, pasākumi, aktivitātes – neatkarīgi no tā, vai būs kāds projekts vai nē.

6. Noskaņojums pašlaik nu tāds švaks, jo vēl nezinām, kā valdība pieņems un apstiprinās lielo piecgades projektu, kas uzlabos mūsu dzīvi.

Novēlējums – nezaudēt cerību! Dzīve ir skaista!

12

ELVĪRA ČAIKA

DAUGAVPILS RB VADĪTĀJA

1. Katrs gads atšķiras ar kaut ko īpašu. Šoreiz sevišķi esmu gandarīta, ka pie mums Daugavpilī notika starpterniskais festivāls „Dziedošās rokas”, kas notika pašā pilsētas centrā. Tas bija lieliski, ļoti daudz labu atsauksmju, ka mēs, nedzirdīgie, atvērām dzirdīgiem acis (varbūt arī sirdis) uz viņiem svešo nedzirdīgo pasauli.

Mēs, daugavpilieši, vienmēr esam aktīvi, piedalāmies visos lielajos LNS pasākumos – festivālos, koncertos, arī projektu realizācijā.

2. Cerējam no pašvaldības saņemt lielāku finansējumu, bet diemžēl knapi, knapi iedeava. Tomēr visumā bija OK.

3. Pirmkārt, liels paldies mūsu prezidentam **A.Pavlinam** par visiem veikumiem, iecerēm un domām LNS labā. Paldies manai kolēģei tulkam **Regīnai Radkevičai**. Bet, ja tā padomā, – paldies pienākas visiem daugavpiliešiem, kuri aktīvi atbalstīja biedrību darbā.

4. LNS Gada cilvēka godu ir pelnījuši daudzi, kas uzticīgi savai biedrībai un LNS.

5. Nākamgad notiks grupu sapulces, konferences un vēl daudz kas cits, ceru, turpināsies sadarbība ar pašvaldību.

6. Noskaņojums man labs, bet, padomājot par visiem citiem, satrauc šā brīža ekonomiskā krīze Latvijā.

KS lasītājiem novēlu: lai Ziemassvētki atnāk balti un priecīgi. Lai ikviens saņem tuvu cilvēku mīlestību un labestību, lai šo svētku brīnumainais mirdzums dara mūs pašus gaišus, saprotošus un atsaucīgus! Būsim vienmēr kopā ar „KS”!

GUNDEGA PAŅKO

LIEPĀJAS RB VADĪTĀJA

1. Šis gads mums, liepājniekiem, bija īpašs, jo nosvinējām savas biedrības 60. jubileju.

Diemžēl šogad nebijām iesaistījušies nevienā projektā, bet esam gandarīti, ka piedalījāties LNS pasākumos – festivālos, koncertos, kā arī katru gadu kopā ar citām organizācijām uzstājāties koncertā savā pilsētā.

2. Liepājniekiem lielākā cerība bija, ir un būs tikai viena: lai mums būtu pašiem sava māja, kur kopā darboties un pavadīt laiku.

3. Liels paldies mūsu prezidentam, kurš tik daudz laba dara visai nedzirdīgo saimei. Vēlamies arī turpmāk strādāt kopā. Paldies arī mūsu pašvaldībām un Sociālajam dienestam par sadarbību un atbalstu. Labie vārdi arī maniem liepājniekiem, kuri atbalstīja, palīdz un ir kopā ar mani vienmēr.

4. LNS Gada cilvēka godu piešķirtu **Pavlinam** par lielo ieguldījumu LNS darbā. Protams, varētu piešķirt vēl vairākiem, kas strādāja, lai LNS plauktu un zeltu.

5. Nākamajā gadā svarīgākie darbi būs gatavoties kopsapulcei un piedalīties jaunajos projektos, arī turpināt sadarbību ar pašvaldībām un Sociālo dienestu.

6. Personīgi man noskaņojums ir priecīgs. Ziemassvētkos būšu kopā ar saviem mīļajiem mazbērniem un bērniem tālumā, bet Vecgada vakarā mājās Latvijā.

Novēlējums: Ar baltām sniegpārslām, un svētvakarū kļušu lai ieņāk jūsu mājās Ziemassvētku prieks!

LIDA ŠILINSKA

SMILTENES RB

SOCIĀLĀ REHABILITĒTĀJA

Gads tuvojas noslēgumam, tādēļ gribas pateikties saviem biedrības biedriem par šo skaisti aizvadīto gadu. Mums šis gads ir bijis inter-

resants. To pavadījām jaunās telpās, kopīgi tās iekārtojām un nu atkal jaunās telpas Gaujas ielā. Šo gadu esam aizvadījuši, ne tikai cītīgi strādājot, uzņemot viesus no visas Latvijas festivālā, bet arī kopīgi izklaidējoties. Kopīgi svinējām dažādus svētkus, piedalījāties pārgājienos un braucām ekskursijās. Īpaši atmiņā palikuši braucieni uz Nedzirdīgo dienu un Dabas

Tālāk 13. lpp. ➔

muzeju Rīgā. Lliels paldies biedriem par palīdzību, par aktīvo piedalīšanos dažādos darbos un pasākumos.

Par LNS Gada cilvēku gribētos saukt **Daci Lāci**, jo viņa ir sirsnīga, jautra, zinoša persona, nekad neatteiks palīdzēt ar labiem padomiem. Izpalīdzīga un ļoti gaišs cilvēks.

Novēlu visiem nedzirdīgajiem, klubu vadītājiem un tulkiem gaišus un mīļus Ziemassvētkus un laimīgu un panākumiem bagātu 2009!

MARUTA PITERNIECE KC RĪTAUSMAS DIREKTORE

1. Pie mums *Rītausmā* vissnotiek! Gan aktieri, gan dejotāji gādā par daudziem skaisiem pasākumiem, un trešdienās uz informāciju tauta joprojām nāk kuplā skaitā!

2. Neizdevās veiksmīgi izīrēt zāli Ziemassvētku un Jaungada pasākumiem ar vēlmi papildināt ar naudiņu mūsu nama patukšo maciņu!

3. Toties mums ir cilvēki, uz kuriem varu paļauties un sekmīgi strādāt kopā arī nākamgad. Svētkos un ikdienā savā sirdī esmu vienmēr pateicīga savam „lielajam” kolektīvam, uz kura pleciem gulstas *Rītausmas* ikdiena.

4. Bet, ja runājam par LNS Gada nedzirdīgā cilvēka godu, tad manā skatījumā tas varētu būt **Guntars Beisons**, kurš jau vairākus gadus iespēju robežās sarūpē gan pārtikas preces slimajiem pensionāriem, gan dāvanas aktīvistiem un apmeklētājiem LNS pasākumos. Lai viņam veicas arī turpmāk!

5. Uzmanības centrā, manuprāt, visiem būs vēlme noturēties šajā naudas deficīta laikā!

Kā to izdarīt – atbildes man nav! Ja to atradīšu, domāju – vajadzētu vasarā uzrīkot *Rītausmas* četrdesmitgades svētkus.

6. Ziemassvētku noskaņojumu ļoti bojā milzīgie komunālo pakalpojumu rēķini Rītausmai.

Tomēr ar ticību, ka izturēsim, visi kopā nosvinēsim arī šos svētkus.

Lasītājiem novēlu nezaudēt uzticību savam Kopsolim!
Un otrādi!

EDGARS VORSLOVS LNS KOMUNIKĀCIJAS CENTRA VALDES PRIEKŠSĒDĒTĀJS

1. Šis gads mums bijis ražīgs un attīstību veicinošs. Tas gan sākās ar krepņiem par nepietiekamo valsts pasūtījumu zīmju valodas tulka un komunikācijas pakalpojumiem, kā rezultātā nācās samazināt reģionos strādājošo tulku darba slodzes. Nākotne nemaz nelikās tik rožaina. Bet otrajā pusgadā stāvoklis stabilizējās, jo nāca jauni pasūtījumi un līdz ar to arī darba apjoms un arī ienākumi strauji palielinājās.

2. Es lepojos ar divām lietām: ar to, ka ar katru gadu ceļas mūsu sniegto pakalpojumu kvalitāte, un ar to, ka tulki kļūst arvien profesionālāki – lielākā daļa līdztekus darbam spēj arī sekmīgi mācīties un nākamā gada pavasarī sagaidīsim pirmos diplomētos zīmju valodas tulkus, kuriem būs augstākā izglītība.

3. Vislielākā sāpe ir par to, ka nav izdevies atrisināt tulka pakalpojumu apmaksu augstskolās studējošajiem nedzirdīgajiem. Lai gan par šo jautājumu bijušas sarunas ar daudzām atbildīgajām personām, ieskaitot labklājības ministri un Saeimas Sociālo un darba lietu komisiju. Visi it kā saprot problēmu, bet reāla darbība nenotiek.

Neliels stariņš šajā jautājumā ir topošais Invaliditātes likums, kur paredzēts tulka pakalpojumu finansējums profesionālās izglītības jomā. Diemžēl pēc pēdējās informācijas šī iespēja būs pieejama no 2012.gada, lai gan plānots bija no 2010.gada.

4. Savā darbā es varu paļauties uz manis vadīto **KC kolektīvu** un LNS prezidentu **Pavlina** kungu, kura sniegtais padoms un atbalsts ir grūti novērtējams. Tāpēc es, pirmkārt, paldies no visas sirds saku savam KC kolektīvam, kurš ir saliedēts un grūtības pārvar ar savu īpašo tulku humoru. Otrkārt, vislielākais paldies LNS prezidentam Pavlina kungam, kurš aktīvi iesaistījās „tulku problēmas” risināšanā likumdošanas un valsts pārvaldes institūcijās.

5. Nākamgad ļoti svarīgs notikums daļai tulku būs sekmīgs studiju nobeigums. KC uzmanības centrā būs tulku studiju sekmīga savienošana ar darba pienākumiem, līdzšinējā pakalpojuma apjoma nodrošināšana un iespēju robežās arī paplašināšana, to kvalitātes un darba ražīguma celšana. Liekas, ka nākamgad īpaši aktuāli būs arī finanšu jautājumi.

6. Gadumiju sagaidu labā noskaņojumā, jo ir izdevies daudz ko paveikt. Ja palūkojas pār plecu uz pārvarētajām grūtībām, tad ekonomiskā krīze valstī nemaz tik daudz nebaida, jo, to pārvarot, iespējams gūt jaunas zināšanas un prasmes.

KS lasītājiem novēlu panākumiem un sasniegumiem bagātu Vērša gadu!

RAISA CIVKUNOVA VENTSPILS RB VADĪTĀJA

Par aizejošo gadu domājot, liels paldies mūsu sponsoriem no „Ventspils naftas”, kas mūs atbalstīja finansiāli. Varējām iegādāties jaunu datoru, žalūzijas logam un telefaksu. Pašlaik mūsu biedrībā ir 46 biedri. Klubā notiek dažādi pasākumi, dodamies arī uz sporta halli.

Strādāt par kluba vadītāju – tas ir atbildīgs darbs, tāpēc pateicos mūsu biedriem, kas man palīdz: **I.Pāžem**, **V.Gregorei**, **A.Kokinam**, **O. Civkunovam** un it sevišķi tulkam **Inai Rutkovskai**, kā arī **G.Paņko** par atbalstu un padomiem. Ja kaut ko nesaprotu, pajautāju viņai

Novēlu saviem palīgiem Jaunajā gadā izturību, labu veselību un tādu pašu vēlmi palīdzēt. Jā, mums katram ir daudz klapatu, grūtumu, tomēr jācenšas citam citu atbalstīt. Tas mazinās bēdas, vairo prieku.

KS lasītājiem un visai LNS saimei Jaunajā gadā novēlu būt satīcīgiem, draudzīgiem un dzīvot ar mīlestību savā ģimenē. Galvenais – mums pašiem neapklust, vēl un vēlreiz atgādināt par sevi citiem, ka esam sabiedrības daļa un vēlamies visā piedalīties. Lai vairāk gaišuma ienāk mūsu dzīvē! Cerēsim uz labākām pārmaiņām. Pats svarīgākais, kas nākamgad gaidāms, ir festivāls, kas notiks Ventspīlī.

Tālāk 14. lpp. ➔

MĀRA LASMANE

RĪGAS BIEDRĪBAS

SOCIĀLĀ REHABILITĒTĀJA

1. Ir pagājis gads, notikuši gan mazi gan lieli notikumi. Bija prieks, ka daudzi biedri vēlas atgriezties biedrībā pēc vairāku gadu pārtraukuma. Cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem ir jāprot izskaidrot, ko nozīmē LNS, nevis tikai biedrībā jāuzņem. Esmu gandarīta strādāt kopā ar kolektīvu, galvenais jau ir tas, kādi cilvēki kolektīvā, ka esam spējuši noturēties kopā. Vēlētos, lai biedru skaits augtu vēl vairāk.

2. Pirmkārt, viena lieta, ko neizdevās piepildīt – neveicām aktivitātes neorganizējam pasākumus Tukumā un Jelgavā. Ļoti gribētos ticēt, ka nākamgad to spēsim izdarīt.

Otrkārt, mani tracina valdības nepiepildītais solījums būvēt mūsu bērniem jaunu skolu. Laikam domā, ka bērniem ar dzirdes traucējumiem to nevajag. Daudzās citās skolās piebūvētas halles vai sporta zāles ar uzrakstu „BŪVĒJAM PAR JŪSU NODOKĻIEM”. Vēlos, lai par maniem nodokļiem uzceltu skolu bērniem ar dzirdes traucējumiem. Bērni ir mūsu biedrības nākotne.

3. Pateicos valdes locekļiem, ka esam turējušies kopā, kā arī **Marutai Piterniecei** un **Jaurītei Gromai** par padomiem. Uz šiem cilvēkiem varu paļauties un strādāt kopā arī nākamgad.

4. Domāju, ka LNS Gada cilvēka goda nosaukumu būtu pelnījis mūsu LNS prezidents **Arnolds Pavlins**. Viņš ir daudz ko paveicis, iesaistot mūs dažādos projektos. Droši vien pats nezina, kad viņam bijušas brīvdienas. Lai turpmāk viņam veicas!

5. Nākamajā gadā būs jāturpina darbs dažādos projektos, varēsim atkal kopā darboties, daudz ko jaunu iemācīties un uzzināt. Un vēl – jāorganizē grupu pārvēlēšanu sapulces, konference. Ceru, ka sagādāsim mūsu biedriem vērtīgus un interesantus pasākumus. Vēlos, lai manas idejas un sapņi piepildītos!

6. Personiskajā dzīvē...grūti pierast ar domu, ka meita Daina dzīvo un strādā Anglijā.

Kā jau katra māte uztraucos par savu bērnu. Domāju tomēr, ka tā viņai būs laba dzīves pieredze, atmiņas. Nevar jau visu mūžu nodzīvot tikai Latvijā. Ceru, ar laiku viņa atgriezīsies – nekur nav tik labi kā mājās. Manam vīram liels paldies – viņš saprot mani, to, ka lielāko daļu veltīju darbam, kas man pie sirds. Jauno gadu kopā ar ģimeni sagaidāsim Anglijā pie meitas.

KS lasītājiem novēlu: rītiem labas domas, dienām darbu, kas pilda sirdi, vakariem veselīgu nogurumu bez raizēm, naktīm jaukus sapņus un ciešu miegu!

*Lai tavām rokām vienmēr ir ko darīt,
Lai tavam prātam ir ko domāt,
Lai tavā makā vienmēr ir pāris monētu,
Un lai Dievs pilda tavu sirdi ar prieku!*

LILITA JANŠEVSKA

ZĪMJU VALODAS CENTRA

VADĪTĀJA

1. Domājam, ka šajā gadā paveicām ļoti derīgu darbu, papildinot zīmju valodas mājaslapu ar jaunu zīmju valodas mācību programmu, kas ļauj šodien to ne tikai skatīties, bet arī mācīties internetā latviešu zīmju valodu gan mazākumtautību nedzirdīgajiem, gan dzirdīgajiem visā Latvijā. Līdz šim zīmju valodu varēja mācīties tikai Rīgā organizētajosursos. Pateicoties Rīgas domes atbalstam, 2008. gadā zīmju valodas kursi notika 4 reizes.

Šogad janvārī tika izdota zīmju valodas Īpašības vārdu vārdnīcas 1.daļa, šobrīd turpinām darbu pie 2.daļas sagatavošanas.

2. Vasarā NVA aicināja darba devējus organizēt subsidētās darbavietas, pieteicāmies, bet diemžēl mums neizdevās atrast bezdarbniekus, kas vēlētos strādāt ZVC.

Neveicās arī piesaistīt sadarbības partnerus jaunajam projektam.

3. Protams, liels paldies manām kolēģēm **Veltai Kleinai** un **Ilonai Liniņai** par mūsu kopīgo veikumu.

4. Par visu LNS nevaru pateikt, kurš varētu konkrēti būt Gada cilvēks, bet mūsu Baltajā mājā neapšaubāmi aktīvākais ir **A.Pavlins**, savās jomās, protams, arī **E.Vorslovs** un **I.Kalniņš**.

5. Turpināsim iesāktos darbus un, ja radīsies darbam optimāli apstākļi

(jaunas idejas, attiecīgs finansējums utt.), tad, protams, realizēsīm arī jaunus projektus.

6. Mans noskaņojums... nezinu, tāds svārstīgs. Gaidu Ziemassvētku brīnumu. Lai Jaunais gads būtu mums visiem labvēlīgs – lai netrūktu darba! Aicinām nedzirdīgos pie mums pilnveidot savu zīmju valodu, paplašināt latviešu valodas zināšanas ar jauniem vārdiem, izprotot to nozīmi.

IVETA KRAZE

LNSF SPORTA ORGANIZĀTORE - SEKRETĀRE

1. Visus darbus veicām kopā ar LNSF prezidentu. Šogad esam kļuvuši bagātāki M. Grēniņa

izcīnītām 4 zelta medaļām Pasaules nedzirdīgo vieglatlētikas čempionātā, kā arī Lauras Gailēs izcīnīto otro vietu teikvando – sudraba medaļu 13. Pasaules nedzirdīgo čempionātā cīņas mākslā. Jāpiemin arī Jāņa Smona bronzas medaļa trīssoļlēkšanā jau minētajā čempionātā vieglatlētikā.

Arī mūsu bērni veiksmīgi startēja Viskrievijas atklātajās sporta spēlēs Maskavā.

2. Bijām izvirzījuši lielu mērķi – startēt Eiropas nedzirdīgo basketbola čempionātā Vācijā, taču tas mums dažādu iemeslu dēļ neizdevās. Bijām ļoti sarūgtināti, jo sagatavošanās periodā ieguldījām daudz līdzekļu un – cerību.

3. Man personiski šis bija īpašs gads – studiju rezultātā ieguvu bakalaura grādu akadēmiskajā sportā. No sirds pateicos **Varim Strazdiņam** un **LNSF valdei** par atbalstu studijām kā arī **kolēģiem** un **mammai**, kura palīdzēja dēla audzināšanā.

4. LNS Gada cilvēks varētu būt, piemēram, **Liena Čerepko**, jo viņa ir klāt kā aktīva pašdarbiece vai visos pasākumos.

5. Mums patiešām ir liels mērķis – piedalīties Olimpiskajās spēlēs Taivānā. Tātad paši svarīgākie darbi 2009. gadā saistīsies ar gatavošanos šim lielajam notikumam.

6. Gads, kas pagājis, man personiski bija interesants. Jau minēju par augstskolu. Man jauns atklājums bija vērot, kā nedzirdīgie sacenšas cīņas mākslas čempionātā Francijā.

Pārdomās par savas organizācijas pirmo piecu gadu veikumu dalās Latvijas Nedzirdīgo jauniešu organizācijas prezidents **IVARS KALNIŅŠ**.

Neapšaubāmi, jauniešu organizācija aizvadījusi notikumiem un darbiem bagātu gadu.

Kā tu pats vērtē to?

Visi organizācijas darbības gadi bijuši veiksmīgi, bet šajā gadā, jāatzīst, LNJO izaugusi visstraujāk, jo bijis jūtams nepeļams progress – biedru skaits strauji palielinājās, aktivitāšu daudzums, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, divkārojās, pasākumu apmeklētāju un brīvprātīgo skaits dubultojās, tika atklāts Nedzirdīgo jauniešu iniciatīvu centrs u.c. Visnozīmīgākie bija LNJO piecu gadu jubilejai veltītie pasākumi. Esmu patiesi gandarīts, ka organizācija kļuvusi aizvien stabilāka un atpazīstamāka. Mēs esam viena no retajām Eiropas nedzirdīgo jauniešu organizācijām, kas spēj darboties neatkarīgi un patstāvīgi.

Organizācijas darbs galvenokārt balstās uz brīvprātības principa – jaunieši par savu darbu atlīdzību nesņem? Kā tev izdevies jau 5 gadus noturēt un attīstīt viņu interesi, izveidot darbspējīgu komandu?

Brīvprātīgais darbs ir labākais veids, kas varētu attīstīt jauniešu izaugsmes iespējas, iemācīties un izdarīt kaut ko nebijušu un viņiem līdz tam nezināmu. Tā viņi kļūst motivēti un spēj patstāvīgi izdarīt daudz ko. Brīvprātīgais darbs ir populārs arī dzirdīgo jauniešu vidē ne vien Latvijā, bet arī pasaulē. Tas palīdz pavērt plašāku interešu loku, līdz ar to jaunieši pakāpeniski veido savu dzīves ceļu un ieinteresēti darbojas kādās jomās.

Ne noliegšu, iesaistīt jauniešus kādos darbos neapšaubāmi ir grūti. Tas prasa milzīgu laiku. Nav ko žēloties! Bet – paiet laiks, un viņi saprot, cik daudz tas nozīmē. Reizēm izmantoju savu jau zināmo pedagoģisko prasmi, lai iesaistītu jauniešus.

Mūsdienās viņi ir prasīgi, tāpēc organizācija cenšas nepalikāt parādā, dod dažādas iespējas, piemēram, piedalīties nometnēs, projektos, starptautiskajos pasākumos vai vienkārši palīdzēt noteiktās dzīves situācijās.

Noteikti vajag novērtēt viņu devumu, jo tas stimulē ne vien viņus pašus, bet arī pārējos jauniešus. Ja viņi pieļauj kādu kļūdu, bargi nosodīt nebūtu prātīgi, viņi taču to visu veic bez jebkādas atlīdzības, tāpēc mums nereti bijis jāiztur pacietības eksāmens.

Bet vai šādam darbam tu redzi perspektīvu laikā, kad viss arvien vairāk balstās uz cīņu par izdzīvošanu – naudu, materiālo labumu?

Pašreizējā valsts ekonomiskā situācija skar arī mūsu jauniešus, pārsvarā tos, kuri līdz šim strādāja neoficiāli, bez līguma, un tos,

kam nav profesionālās izglītības. Daudzi paliek bez darba vai ienākumi mazinās, līdz ar to viņu interese apmeklēt organizācijas aktivitātes zūd. Nešaubos, arī nākamgad mums visiem neklāsies viegli. Tā kā būs jāmeklē jaunas metodes darbā, lai mūsu jaunieši neieslīgtu apburtā lokā „māja – darbs – māja...”. Daži domā doties uz citu zemi piepelnīties, jo nereti vēroju – viņiem veidojas nepareizs priekšstats, ka citur var pelnīt vairāk, nepadomājot, kādi izdevumi tam jānoliek pretī.

Pirms gada daži jaunieši man sūdzējās, ka kaut kā pietrūkst, lai pilnvērtīgi dzīvotu, bet tagad tie paši saka, labs tas laiks ir bijis. Kur ir loģika? Jauniešiem tāpat kā lielākajai sabiedrības daļai patīk sūdzēties, žēloties par kaut ko, bet cīnīties – tā viņiem diemžēl ir sveša nodarbe. Ekonomiskā krīze daudziem ir laba mācība – sapratīs, ka ar pamatizglītību nekur tālu netikt. Protams, nenoliegšu, ka nedzirdīgiem jauniešiem ir vairāk ierobežotības faktoru, kas liedz apgūt pilnvērtīgu izglītību un kļūt konkurētspējīgiem darba tirgū.

Kāda bija tava motivācija visus šos gadus strādāt pamatā brīvprātīgi arī pašam? Ko tu ieguvī šai darbā, iespējams arī – zaudēji?

Es nespētu strādāt darbu, kas man nav patīkams. Man patīk savi darbi, kas sagādā man patiesu gandarījumu. Mana vājība ir tā, ka man ļoti grūti pateikt „nē”, ja kāds lūdz vai piedāvā. Redzu un jūtu, ka daudziem esmu vajadzīgs un to, ko spēju, daru pēc labākās sirdsapziņas. Draugi mēdz pārņemt, ka esmu pārāk traks, ka bez apdomas piekrišu visam. Bet – trakajiem pieder pasaule, vai ne?

Vienmēr esmu vēlējis kādam palīdzēt, apzinoties, ka man dotās spējas un prasmes nav pārāk daudziem. Vēlos veidot mūsu pasauli krāsaināku, jūtu, ka mana palīdzīgā roka noder daudziem, un tāpēc darbojos, nemaz negaidot, lai kāds teiktu „paldies”. Darbojoties dažādās jomās, arī pats pilnveidojos, paplašinu savas zināšanas un reizē arī iespējas. Ieguvumu, var teikt, tiešām daudz!

Zaudējumi? Personīgā dzīvē! Nav paspēts to sakārtot un attīstīt. Parādījušās arī veselības problēmas. Un vēl – studijām atliek mazāk laika, nekā es to vēlētos. Man šķiet, nav vērts par to spriest, galu galā tā ir mana personīgā problēma.

Tu esi pieteicis, ka organizācijai nākamgad jāvēl jauns prezidents... Kādas ir tavas sajūtas pēc šī lēmuma pieņemšanas? Un tālākie nodomi?

Tas man bija grūts un sāpīgs lēmums. Kā var justies, ja pats iestādi un kop kociņu, un tas izaudzis krāšņs, ar bagātīgiem augļiem, bet beigās vienkārši tas jāatdod citam? Taču mans laiks šajā organizācijā beidzas, darbam jānonāk citās rokās. Esmu visu panācis, ko gribēju. Domāju, ka nākamajam prezidentam būs vieglāk visu paveikt nekā man, kad bija jāšāks no nulles. Nereti jaunieši aicina mani palikt uz vēl trešo posmu, bet es ticu, ir tādi jaunieši, kas spētu iet manās pēdās. Palaikam jau izpalīdzēšu organizācijas darbā.

Taču pienācis laiks izmantot citas jaunas iespējas, bet nākotnes nodomus pagaidām nevēlos komentēt.

Tālāk 16. lpp.

UZMANĪBU!

Kaut grūti laiki, josta jāsavelk ciešāk un rūpīgāk jākontrolē savi izdevumi...

...neizmirsti pasūtīt savu KOPSOLĪ 2009. gadam

Aicini „KS” pasūtīt arī savus draugus, darbabiedrus, paziņas! Iesim kopsolī arī nākamajā gadā, lai dzīve interesantāka un bagātāka ar zināšanām.

Mēs gaidām, mēs ceram uz savu lasītāju uzticību!

Priecīgus Ziemassvētkus!

GADUMIJAS SARUNA

Sākumu lasiet 15. lpp

Kad tu plāno beigt augstskolu un vai savu tālāko dzīvi saistīsi ar skolu, pedagoģisko darbību?

Nākamajā gadā mani sagaida grūtākais posms: otrā prakse skolā, diplomdarbs, valsts eksāmens... Mana izvēlēta studiju programma, jāatzīst, nav viegla, mājās izveidojies grāmatu kalns. Vienmēr gribas vēl kaut ko jaunu iemācīties un uzzināt.

Man literatūra ir tuva, tāpēc grāmatas man ir dienišķā maize. Šī gada sākumā izgāju praksi Rīgas nedzirdīgo skolā, mācot vienā klasē latviešu valodu un literatūru. Darbs skolā nav no vieglajiem, vajadzīgas lielas pūles un laiks, lai mācību stundas kļūtu radošākas un saistošākas. Es tagad nevaru prognozēt, vai iešu strādāt skolā, to rādīs laiks.

Tu jau trešo gadu veic aptauju par LNS Gada cilvēku. Šoreiz ar Rīgas Domes atbalstu LNS projektam „Gads klusumā” to bija iespējams izvērst plašāk – ar svinīgu noslēgumu. Vai šis darbs tev sagādā gandarījumu?

Ap mums ir daudz cilvēku, kas izdarījuši daudz laba. Uzskatu, vajag viņus novērtēt. Mūsu cilvēki ir pieraduši dot „Gada cilvēka” titulu LNS prezidentam Pavlinam, principā es tāpat nobalsotu par viņu. Šoreiz viņš aptaujā nepiedalās. Tādējādi gada nosaukumam izvirzīts daudz vairāk cilvēku un ar šo dažādību aptauja kļūst izvērstāka. Mani patiešām

priecē, ka cilvēki balsojusi par aktīviem

nedzirdīgajiem.

Tā ir laba motivācija daudziem, kuri varbūt strādās sparīgāk nākotnē. Organizēt Gada cilvēka nominācijas svinīgo noslēgumu ir pozitīva kārtējā LNS iniciatīva.

Ja tev būtu jāaizpilda LNS Gada aptaujas anketa, ko tu tajā rakstītu?

Sarežģīts jautājums. Es labprāt nominācijas vietu iedotu daudziem, daudziem, kas šajā gadā no sirds visu darījuši, palīdzējuši, cīnījušies. Es tomēr publiski neizpauđīšu, par ko es balsoju.

Ko tev nozīmē Ziemassvētki un kur tos pavadīsi?

Ziemassvētki man ir mīli svētki. Tos vienmēr pavadu ģimenes un radu lokā. Man šajos laikos nereti dzimst jauni sapņi, ko vēlētos realizēt savā dzīvē. Bieži gadījies – izstaigājot baltas taciņas laukos, nāk baltas domas...

Kā tu uzrunātu jauniešus gadumijas sarīkojumā?

Mūsu jauniešiem netrūkst krāsainu sapņu un lielisku ideju, un es vēlētu viņiem šos sapņus pārvērst realitātē. Viss notiek cīņas ceļā! Tad, kā filozofs Koelju saka, visa pasaule slepus sadočas rokās, lai palīdzētu...

Un ko tu novēlētu visiem „KS” lasītājiem?

Lai kā mums arī klātos, priecāsimies par dzīvi, jo tā par mums nekad neraudās. Mēs esam iemācījušies kritizēt, iemācīsimies arī morāli atbalstīt tos, kam klājas grūtāk.

MĪLI SVEICĀM!

Ir viegli dzīvot pasaulē, kad dvēsele iemācījusies pateikties par visu, kas tai dots. Kaut mēs katrā dzīves dienā spētu saskatīt, par ko paldies sacīt.

PIEPILDĪTUS SVĒTKUS!

85

13. I Tatjana GRUNDEJA

Valmieras biedrība

80

24. I Leontīne MASALE

Smiltenes biedrība

26. I Agafija GRIGORJEVA

Rīgas biedrība

75

5. I Veronika KAZULE

Rēzeknes biedrība

20. I Vincents OBOLEVIČS

Rīgas biedrība

65

29. I Jānis MARTINSONS

Valmieras biedrība

9. I Lilija FELDBERGA

Rīgas biedrība

60

10. I Jevgenija KUĻIKOVA

Rīgas biedrība

3. I Genādijs ŠARKELIS,

Plaviņu biedrība

55

9. I Ināra BĒRZIŅA

Rīgas biedrība

50

20. I Vilis PORMEISTERS

Smiltenes biedrība

ATVAINOŠANĀS

Smiltenes biedrība sūta vissirsnīgākos vēlējumus savai biedrei

ANTONINAI BAUREI

85 gadu jubilejā (18.12.) un atvainojas par nokavēto sveicienu.